

РЕЛИКВА НА ЕДНО ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНО ПРИЯТЕЛСТВО

Цветанка Неделчева

Сто и шестдесет години след рождението на народния поет става все по-трудно да се открие неизвестен оригинален документ, свързан с него.

Във фонда на Къщата музей „Иван Вазов“ се съхранява оригинална пощенска картичка¹ от Иван Вазов до Стоян Заимов, която бе издирена преди няколко години.

Тя е била запазена от известния историк Ивайло Кораков от София и бе предоставена на музея от съпругата му Лалка Коракова.

Пощенската картичка съдържа следния кратък текст:

Господину Стояну Заимову

Плевен

Сърдечен привет до Грамадния от Синца ни.

И. Вазов

София, 17. IV. 1913 г.²

Пощенското клеймо носи същата дата. Текстът свидетелства за близките отношения между двамата титани на нашето Възраждане – Вазов и Заимов. Изразът „Синца ни“ започва с главна буква и е подчертан от автора, което не е случайно.

Иван Вазов поздравява Стоян Заимов от името на приятелската компания, в която несъмнено е и проф. Иван Шишманов. На „пощенската карта“ е залепена марка с лика на цар Фердинанд Сакскобургготски.

На лицевата страна на пощенската картичка е известната снимка на Иван Вазов с Иван Шишманов и кучето Хектор³. Тази снимка от 1913 г. документира привързаността на поета към кучето му Хектор. За този Вазов любимец проф. Ив. Шишманов пише:

На западната стена се опираше писмената маса на поета ...

А под масата дремеше блажено знаменитото му куче, престарелият Хектор, полу-мопс, полу-булдог, без да подозира какви ценности се творят над главата му.

Но той верен другар на поета, без който той рядко излизаше, настръхваше веднага уши и почваше енергично да лае, щом се чуваше електрическия звънец отдолу. Тъй живо усещаше той с господаря си всеки миг опасност от нахлуване на някой досаден чужденец⁴.